

§. 64.

Τὰ οὖν περὶ τοὺς Τεύκρους καὶ τοὺς μύας, ἀφ' ὧν ὁ 613. Σμινθεὺς, ἐπειδὴ σμίνθιοι οἱ μύες, δεῦρο μετενεκτέον. Παραμυθοῦνται δὲ τὴν ἀπὸ τῶν μικρῶν ἐπὶ κλησιν τοιούτοις τισί. Καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν παρνόπων, οὓς οἱ Οἰταῖοι κόρνοπας λέγουσι, Κορνοπίωνα τιμάσθαι παρ' ἐκείνοις Ἡρακλέα, ἀπαλλαγῆς ἀκρίδων χάριν. Ἰποκτόνον δὲ παρ' Ἐρυθραίοις τοῖς τὸν Μίμαντα οἰκοῦσαν, ὅτι φθαρτικὸς τῶν ἀμπελοφάγων ἰπῶν· καὶ δὴ παρ' ἐκείνοις μόνοις τῶν Ἐρυθραίων τὸ θηρίον τοῦτο μὴ γίνεσθαι. Ῥόδοι δὲ Ἰρυθιβίου Ἀπόλλωνος ἔχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἰσρὸν, τὴν ἐρυσίην καλοῦντες ἐρυθίβην· παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ μείς τις καλεῖται Πορνοπίων, οὕτω τοὺς πάρνοπας καλοῦντων Βοιωτῶν, καὶ θυσία συντελεῖται Πορνοπίωνι Ἀπόλλωνι.

§. 65.

Μυσία μὲν οὖν ἐστὶν ἢ περὶ τὸ Ἀδραμύττιον· ἦν δὲ ποτε ὑπὸ Λυδοῖς, καὶ νῦν Πύλαι Λύδαι καλοῦνται ἐν Ἀδραμυττίῳ, Λυδῶν, ὡς φασὶ, τὴν πόλιν ἐκτικόντων. Μυσίας δὲ [καὶ] Ἄσυρα τὴν πλησίον κώμην φασίν. Ἦν δὲ πολίχνη ποτὲ, ἐν ἣ τὸ τῆς Ἀσυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἄλσει, προσατούμενον μεθ' ἀγιστείας ὑπ' Ἀντανδρίων, οἷς μάλλον γειτνιαῖ· διέχει δὲ τῆς παλαιᾶς Χρύσης εἰκοσι σταδίους, καὶ αὐτῆς ἐν ἄλσει τὸ ἱερὸν ἐχούσης. Αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεῖος χάραξ· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων ἐστὶν ἡ Θήβη ἔρημος, ἣν φησὶν ὁ 614. Ποιητῆς,

ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση·

οὔτε δὲ Πλάκος, ἢ Πλάξ ἐκεῖ τι λέγεται, οὔθ' ὕλη ὑπέρεκειται· καίτοι πρὸς τῇ Ἰδῇ. Ἀσύρων θ' ἡ Θήβη διέχει εἰς ἑβδομηκόντα σταδίους, Ἀνδείρων δὲ ἐξήκοντα· πάντα δὲ ταῦτά ἐστι τὰ ὀνό-

Η η 3

614. ματα τόπων ἐρήμων, ἢ φαύλως οἰκουμένων, ἢ ποταμῶν χειμάρρων· τεθρύλληται δὲ διὰ τὰς παλαιὰς ἰσορίας.

§. 66.

Πόλεις δ' εἰσὶν ἀξιόλογοι Ἄσσος τε καὶ Ἀδραμύττιον. Ἡτύχησε δὲ τὸ Ἀδραμύττιον ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ· τὴν γὰρ βουλὴν ἀπέσφαξε τῶν πολιτῶν Διόδωρος στρατηγός, χαριζόμενος τῷ βασιλεῖ προσποιούμενος δ' ἅμα τῶν τε ἐξ Ἀκαδημίας φιλοσόφων εἶναι, καὶ δίκας λέγειν, καὶ σοφιστεύειν τὰ ῥητορικά· καὶ οὕτως καὶ συναπῆρεν εἰς τὸν Πόντον τῷ βασιλεῖ. Καταλυθέντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἔτισε δίκας τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἐγκλημάτων γὰρ ἐπενεχθέντων ἅμα πολλῶν, ἀπεκατέρησεν αἰσχρῶς, οὐ φέρων τὴν δυσφημίαν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ἄνθρωπος δὲ Ἀδραμυττηνὸς ῥήτωρ ἐπιφανὴς γέγονε Ξενοκλῆς, τοῦ μὲν Ἀσιανοῦ χαρακτήρος, ἀγωνιστῆς δὲ, εἴ τις ἄλλος, καὶ εἰρηκῶς ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τῆς συγκλήτου, καθ' ὃν καιρὸν αἰτίαν εἶχε Μιθριδατισμοῦ.

§. 67.

Πρὸς δὲ τοῖς Ἀσύροις λίμνη καλεῖται Σαίπρα, βαραθρώδης, εἰς ῥαχιώδη τῆς θαλάττης αἰγιαλὸν τὸ ἔρηγμα ἔχουσα. Ὑπὸ δὲ τοῖς Ἀνδείροις ἱερόν ἐστι Μητρὸς Θεῶν Ἀνδερηνῆς ἅγιον, καὶ ἄντρον ὑπόνομον μέχρι Παλαιᾶς. Ἐστὶ δ' ἡ Παλαιὰ κατοικία τις οὕτω καλουμένη, διέχουσα τῶν Ἀνδείρων ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους· ἔδειξε δὲ τὴν ὑπονομὴν χίμαρος ἐμπεσὼν εἰς τὸ στόμα, καὶ ἀνευρεθεῖς τῇ ὑσεραίᾳ κατὰ Ἀνδερῆα ὑπὸ τοῦ ποιμένου, κατὰ τύχην ἐπὶ θυσίαν ἤκοντος. Ἀταρνεὺς δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Ἑρμείου τυραννεῖον· εἶτα Πιτάνη, πάλιν Αἰολικὴ, δύο ἔχουσα ἄλμενας· καὶ ὁ παραδόμενος αὐτῇ ποταμὸς Εὐηνος, ἐξ οὗ τὸ ὑδραγωγεῖον πεποιήται τοῖς Ἀδραμυττηνοῖς. Ἐκ δὲ τῆς

Πιταίνης ἐσὶν Ἀρκεσίλαος, ὁ ἐκ τῆς Ἀκαδημίας, Ζήνωνος τοῦ 614. Κιτιέως συσχολαστῆς παρὰ Πολέμωνι. Καλεῖται δὲ καὶ ἐν τῇ Πιταίνῃ τις τόπος ἐπὶ Θαλάττῃ Ἀταρνεὺς ὑπὸ τῇ Πιταίνῃ, κατὰ τὴν καλουμένην... νῆσον... ἔχουσαν. Φασὶ δ' ἐν τῇ Πιταίνῃ τὰς πλύνθους ἐπιπολάζειν ἐν τοῖς ὕδασι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ γῆ τις [τοῦτο] πέπονθε· κουφοτέρα γὰρ ἢ γῆ τοῦ ἐπίσου ὄγκου ὕδατός ἐστιν, ὡς' ἐποχεῖσθαι. Ἐν Ἰβηρίᾳ δὲ φησὶν ἰδεῖν Ποσειδώνιος ἐκ τινος γῆς ἀργιλώδους, ἣ τὰ ἀργυρώματα ἐκμάττεται, 615. πλύνθους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλεύσας. Μετὰ δὲ τὴν Πιταίνην ὁ Καῖκος εἰς τὸν Ἐλαϊτικὸν καλούμενον κόλπον ἐν τριάκοντα σταδίοις ἐκδίδωσιν. Ἐν δὲ τῷ πέραν τοῦ Καΐκου, δώδεκα διέχουσα τοῦ ποταμοῦ σταδίους Ἐλαία, πόλις Αἰολικὴ καὶ αὕτη, Περγαμηνῶν ἐπίνειον, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίους διέχουσα τοῦ Περγάμου.

§. 68.

Εἶτ' ἐν ἑκατὸν σταδίοις ἡ Κάνη, τὸ ἀνταῖρον ἀκρωτήριον τῷ Λεκτῷ, καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον, οὗ μέρος καὶ ὁ Ἐλαϊτικὸς ἐστὶ. Κάναι δὲ πολίχνιον Λοκρῶν, τῶν ἐκ Κύνου, κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου τὰ νοτιώτατα κείμενον ἐν τῇ Καναίᾳ· αὕτη δὲ μέχρι τῶν Ἀργινουσσῶν διήκει καὶ τῆς ὑπερκειμένης ἄκρας, ἣν Αἶγα τινὲς ὀνομάζουσιν ὁμωνύμως τῷ ζώῳ· δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν Αἶγαν, ὡς Ἀκτᾶν, καὶ Ἀρχᾶν· οὕτω γὰρ καὶ τὸ ὄρος ὅλον ὠνομάζετο, ὃ νῦν Κάνην καὶ Κάνας λέγουσι. Κύκλω δὲ περὶ τὸ ὄρος πρὸς νότον μὲν καὶ δύσιν ἢ Θαλαττα, πρὸς ἑω δὲ τὸ Καΐκου πεδίου ὑπόκειται, πρὸς ἀρκτον δὲ ἡ Ἐλαϊτις· αὐτὸ δὲ καθ' αὐτὸ ἰκανῶς συνέσαλται· προσνεύει δὲ ἐπὶ τὸ Αἶγαϊον πέλαγος, ὅθεν αὐτῷ καὶ τοῦνομα· ὕστερον δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον Αἶγα κελῆσθαι, ὡς Σαπφῶ φησὶ τὸ δὲ λοιπὸν Κάνη καὶ Κάναι.

§. 69.

615. Μεταξὺ δὲ Ἐλκίας τε καὶ Πιτάνης, καὶ Ἀταρνέως, καὶ Περγάμου, Τευθρανία ἐστὶ, διέχουσα μᾶς ἐκάστης αὐτῶν ὑπὲρ ἐξδομήκοιτα σταθίους, ἐντὸς τοῦ Καϊκου· καὶ ὁ Τεύθρας Κιλικῶν καὶ Μυσῶν ἰσθόρηται βασιλεύς. Εὐριπίδης δ' ὑπὸ Ἀλέου φησί, τοῦ τῆς Αὔγης πατρὸς εἰς λάρνακα τὴν Αὔγην κατατεθείσαν ἅμα τῷ παιδί Τηλέφῳ καταποντωθῆναι, φωράσαντος τὴν ἐξ Ἡρακλέους φθορὰν Ἀθηναῖς δὲ προνοία τὴν λάρνακα περὶ τὴν Αἰγύπτου ἐκπεσεῖν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Καϊκου· τὸν δὲ Τεύθραντα, ἀναλαβόντα τὰ σώματα, τῇ μὲν ὡς γαμετῇ χρίσασθαι, τῷ δ' ὡς ἑαυτοῦ παιδί. Τοῦτο μὲν οὖν μῦθος· ἄλλην δὲ τινα δεῖ γεγονέναι συντυχίαν, δι' ἣν ἡ τοῦ Ἀρκάδος θυγάτηρ τῷ Μυσῶν βασιλεῖ συνῆλθε, καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς διεδέξατο τὴν ἐκεῖνου βασιλείαν. Πεπίσενται δ' οὖν, ὅτι καὶ ὁ Τεύθρας καὶ ὁ Τηλέφος ἐδασίλευσαν τῆς χώρας τῆς περὶ τὴν Τευθρανίαν καὶ τὸν Καϊκόν. Ὁ δὲ Ποιητὴς ἐπὶ τοσοῦτον μέμνηται μόνον τῆς ἱστορίας ταύτης·

Ἄλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
Ἦρω' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτιοι κτείνοντο, γυναιῶν εἵνεκα δώρων·

616. αἶνιγμα τιθεῖς ἡμῖν μᾶλλον, ἢ λέγων τι σαφές. Οὔτε γὰρ τοὺς Κητείους ἴσμεν, οὔστινας δέξασθαι δεῖ, οὔτε τὸ γυναιῶν εἵνεκα δώρων· ἀλλὰ καὶ οἱ γραμματικοί, μυθάρια παραβάλλοντες, εὐρεσιλογουῖσι μᾶλλον, ἢ λύουσι τὰ ζητούμενα.

§. 70.

Ἐάσθω δὴ ταῦτα· ἐκεῖνο δ', ὅπερ ἐστὶ μᾶλλον ἐν φανερωῷ, λαβόντες λέγωμεν ὅτι ἐν τοῖς περὶ τὸν Καϊκόν τόποις φαίνεται βεβασυλευκῶς καθ' Ὅμηρον ὁ Εὐρύπυλος· ὡς ἴσως καὶ τῶν

Κιλίκων μέρος τι ἦν ὑπ' αὐτῶ, καὶ οὐ δύο δυναστεῖαι μόνον, 616. ἀλλὰ καὶ τρεῖς ὑπῆρξαν ἐν αὐτοῖς. Τῷ δὲ λόγῳ τούτῳ συνηγορεῖ τὸ ἐν τῇ Ἐλαίτιδι χειμαρρῶδες ποταμίον δεῖκνυσθαι Κήτσειον· ἐμπίπτει δ' οὗτος εἰς ἄλλον ὅμοιον, εἴτ' ἄλλον, κατασρέφουσι δὲ εἰς τὸν Καῖκον· ὁ δὲ Καῖκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἰδης ῥεῖ, καθάπερ εἶρηκε Βακχυλίδης· οὐδ' ὡς Εὐριπίδης τὸν Μαρσύαν φησὶ τὰς διωνομασμένας

Ναίεν Κελαινάς ἐσχάτοις Ἰδης τόποις·

πολὺ γὰρ τῆς Ἰδης ἄπωθεν αἱ Κελαιναί· πολὺ δὲ καὶ αἱ τοῦ Καῖκου πηγαί· δεῖκνυνται γὰρ ἐν πεδίῳ. Τήμνον δ' ἐστὶν ὄρος, ὃ διορίζει τοῦτό τε καὶ τὸ καλούμενον Ἄπιας πεδῖον, ὃ ὑπέρεκεται ἐν τῇ μεσογαίᾳ τοῦ Θήβης πεδίου. Ρεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμνου ποταμὸς Μύσιος, ἐμβαλλὼν εἰς τὸν Καῖκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ· ἀφ' οὗ δέχονται τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδύσει προλόγου·

Ἰὼ Κεῖκε Μύσισαι τ' ἐπιρροαί.

Ἐγγὺς δὲ τῶν πηγῶν κώμη Γέργισθ' ἐστίν, εἰς ἣν μετώκησεν Ἄτταλος τοὺς ἐν τῇ Τρωάδι, τὸ χωρίον ἐξελεύων.

Κ Ε Φ. Β.

§. 1.

Ἐπεὶ δὲ τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν ἀντιπα-
ρατέταται ἡ νῆσος Λέσβος, λόγου ἀξία πλείους· περικεῖται δὲ
αὐτῇ καὶ νησίᾳ, τὰ μὲν ἔξωθεν, τὰ δὲ καὶ ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῆς
τε καὶ τῆς ἠπείρου, καιρὸς ἤδη περὶ τούτων εἰπεῖν· καὶ γὰρ
ταῦτά ἐστιν Αἰολικά, σχεδὸν δέ τι καὶ μητρόπολις ἡ Λέσβος
ὑπάρχει τῶν Αἰολικῶν πόλεων. Ἀρκτέον δ', ἀφ' ὧνπερ καὶ τὴν
παραλίαν ἐπήλθομεν τὴν κατ' αὐτήν.